

**Vass Péter szociális ösztöndíj
a piarista intézményekben tanuló rászoruló diákok támogatására**

A Piarista Alapítvány ösztöndíj pályázatot ír ki, az alábbiak szerint:

Az ösztöndíj célja a nehéz anyagi körülmények között élő, hátrányos helyzetű tanulók támogatása. Az ösztöndíj kedvezményezettjei lehetnek a Piarista Rend Magyar Tartománya által fenntartott köznevelési intézmények diákjai (1-12. évfolyam). Az ösztöndíjnak nincs minimális tanulmányi eredmény feltétele, de elvárás a megfelelő szorgalom, az igyekevési szándék.

Az ösztöndíj összege

Havi legalább 10.000 Ft, melyet az alapítvány a tanév során folyósít (2026. szeptember- 2027. július időszakban.) Az ösztöndíjra tanévenként lehet pályázni.

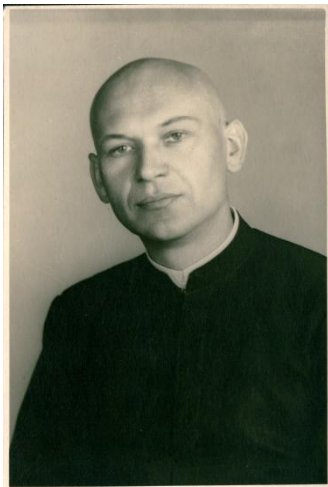
Az ösztöndíjról az alapítvány kuratóriuma dönt. Egy tanévben várhatóan 50 tanuló támogatható, a kedvezményezettek létszáma függ az alapítványhoz beérkező pályázatoktól.

A kuratórium döntése alapján a támogatást az alapítvány az intézménynek átutalással küldi el két részletben (2026-ban 4 havi, 2027-ben 6 havi összeget).

Elszámolás

Az intézmény feladata havonta kiadni az ösztöndíjat a kedvezményezetteknek az alapítvány nevében. Az átvételi elismervényeket a teljes támogatási időszak végén 2027. június 25-éig eredetiben kérjük visszajuttatni az alapítványnak.

Vass Péter Sch.P.

*Fájdalmas anyáról nevezett Vass Péter
piarista, gimnáziumi tanár
(eredeti neve: Klimes,
Felsőgalla/Tatabánya, (1911–1982)

Bányászcsaládból született, és egész életét a nagyfokú szociális érzékenység jellemezte. Debreceni tanár korában fölfedezte, hogy „a Debrecen-környéki nagy vacuum tele van hintve jeltelen házakkal, magukban óvakodó tanyákkal, bizalmatlan, maguknak élő gazdálkodókkal, vagy berogyott életű, testileg-lelkileg a minimumra igénytelenedett szolganéppel.” Ezért 1938-tól tanyai misszióba kezdett, vasárnapokon kijárt misézni Hármashegy és Nagyhegyes tanyaközpontokra, 1942-től pedig a tehetséges fiúkat (akiket tréfásan „csudaparasztoknak” nevezett) bevitte a gimnáziumba.

Később Tatán működött, a tatabányai fiókgimnázium egyik szervezője volt, majd Alsógalla plébánosa lett, politikai per áldozata lett, és megjárta a börtönt, végül könyvelőként dolgozott a tatabányai bányánál. Foglalkozott irodalmi tanulmányokkal, fordításokkal és Prohászka műveinek újra kiadásával.